

[Holger Larsen.]

ringen fremsatte Forslag? Og det er jo ikke alene blandt os, der støtter Regeringen i denne Henseende, men det er ogsaa indenfor det konservative Folkeparti selv, denne Uklarhed hersker. Den højtærede Minister nævnte, at der i det ene konservative Hovedstadsorgan, „Berlingske Tidende“, i høj Grad var Uklarhed med Hensyn til, hvad det ærede Medlem vilde. Jeg skal ikke komme ind paa at læse Citater op, men kun nævne, at Bladet konkluderer i, at det dog er muligt, at det ærede Medlem paa sit Partis Vegne omsider vil gaa ind i en Realitetsforhandling om Regeringsforslaget, og Bladet lægger ikke Skjul paa, at det er dets Ønske, at den ærede Ordfører gaar ind i en saadan Realitetsforhandling.

Det eneste sikre, synes jeg, man kan uddrage af den ærede Ordførers Tale, er dette, at det konservative Forslag er opgivet. Der er ikke Tvivl om, at Slutningen af det ærede Medlems Tale gaar ud paa, at det vel var ønskeligt, at Medlemmerne — jeg ved ikke, om det var Medlemmerne af Udvalget eller Medlemmerne af dette Ting — læste det konservative Forslag, idet han gik ud fra, at der sikkert var mange til Stede, som endnu ikke havde læst det, men derefter overlader han til Udvalget at gøre ved det, hvad der skal gøres ved det, det vil sige Begravelsen, og saa forekommer det mig, at han i Virkeligheden kommer ind paa at give et Tilsagn om, at man derefter vil gaa ind i et Realitetsarbejde. Jeg skal ikke bebrejde ham, at han har denne noget ejendommelige Stilling. Det er uhyre vanskeligt at forsvare et Forslag, hvorefter man paalægger Befolkningen fra det 18de til det 64de Aar at betale 3 pCt. af en Indtægt paa op til 8 000 Kr. Jeg skal ikke komme ind paa at nævne mange Tal, for den højtærede Socialminister har jo været saa stærkt inde derpaa, men jeg skal sige, at det er saa meget vanskeligere at forsvare dette Forslag, som Procentbetalingen, naar man kommer højere op i Indtægten, jo daler meget stærkt. Jeg skal blot nævne, at af en Indtægt paa 12 000 Kr. skal der kun betales 2 pCt., af 16 000 Kr. 1½ pCt., af 32 000 Kr. ¾ pCt., af 96 000 Kr. ¼ pCt. og af 192 000 Kr. 1/8 pCt. Nu er det givet, at det vilde ikke være nogen Byrde for disse Folk, hvis Indtægt ligger saa højt oppe, om de nu ogsaa skulde indbetale disse smaa Procenter, men lige saa givet er det, at det maa være en knugende Byrde for Folk med en Indtægt paa 800 Kr. at skulle svare 24 Kr. om Aaret, for Folk med en Indtægt paa 2 000 Kr. at skulle svare 60 Kr.

og for Folk med en Indtægt paa 3 000 Kr. at skulle svare 90 Kr. aarlig.

Jeg tror, det vil være gavnligt i denne Henseende at minde om, at det er saa langt fra, at de Konservative er enige om dette Forslag. Jeg mindes saaledes noget, jeg har læst, som en god konservativ Mand, Proprietær Mygind, i sin Tid skrev i „Nationaltidende“ om Forslaget. Og hvad siger saa Hr. Mygind? Jo, Hr. Mygind siger, at det eneste sikre, hvis dette Forslag gennemføres, vilde være, at det gav en Forøgelse af de offentlige Byrder for de erhvervsdrivende Klasser i de første 30 Aar, og han føjer til, at det er en Narresut, som kaldes Forsikring. Ja, efter en saa stærk konservativ Fordømmelse forstaar jeg saa udmærket godt, at den ærede første konservative Ordfører, Hr. Christmas Møller, saa vidt muligt vil se at komme bort fra det. Det egner sig ikke til at staa paa, det egner sig til at falde paa, men det ærede Medlem har jo haft nok af Faldlinien, han ønsker ikke at fortsætte den, og derfor maatte han naturligvis se at naa dertil, at man kunde faa begravet Forslaget. Det vil det kommende Udvalg sikkert tjene ham med at gøre, og det vil sikkert blive en Begravelse, som vækker størst Glæde indenfor det konservative Folkeparti — derom nærer jeg ingen som helst Tvivl.

Nu er det saaledes, at ikke alene det konservative Folkepartis Ordfører, men ogsaa den ærede Ordfører for Venstre i Stedet for i nogen Grad at oplyse os ved en saglig Kritik af Regeringsforslaget faldt for den Fristelse, hvilket den højtærede Socialminister ogsaa gjorde opmærksom paa, at drive ind i Partipolitik. De søgte, om der ikke skulde være nogle politiske Kartoffler, der kunde hyppes, om ikke der var enkelte svage Punkter, hvor man kunde sætte ind, i Stedet for at de, som den højtærede Socialminister kunde tænke sig, burde have rost alle de gode Ting, der er i Lovforslaget. Saa fordringsfuld er jeg imidlertid ikke, men jeg vilde dog sætte Pris paa, at man, naar man sætter ind paa at faa en partipolitisk Fordel, i alle Tilfælde sætter ind saaledes, at man er paa den rigtige Side. Jeg tænker her paa det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Indsats med Hensyn til de 11 Grupper af Aldersrentenydere, som det ærede Medlem havde regnet ud fik mindre. Den højtærede Socialminister har jo imødegaaet det og gjort opmærksom paa, at her drejer det sig slet ikke om den almindelige Aldersforsorg, men om en særlig Forsorg, om de Grupper, som omfatter Personer, der er i Stand til at vente, til de